

1ste Møde.

Tirsdag den 6. Oktober 1936 Kl. 13³⁰.

Aldersformanden (Jønson): Det er atter i Aar min Pligt at aabne dette Folketingets første Møde i denne Sal. Dette sker herved.

Dernæst er det meddelt mig, at den socialdemokratiske og den radikale Gruppe har til Formand anmeldt det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen. (Ophold). Da ingen har noget derimod, er det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen valgt.

Dernæst er der af Venstregruppen indstillet til Første Næstformand det ærede Medlem Hr. Vanggaard. Hvis ingen har noget derimod, er det ærede Medlem Hr. Vanggaard valgt. (Ophold). Han er valgt.

Dernæst foreslaar Det konservative Folkeparti det ærede Medlem Hr. Ulrich til Anden Næstformand. Hvis ingen har noget derimod, er det ærede Medlem Hr. Ulrich valgt. (Ophold). Han er da valgt.

Endelig foreslaar Det radikale Venstre det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen til Tredie Næstformand. Hvis ingen har noget derimod, er det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen valgt. (Ophold). Han er da valgt.

Derefter vil jeg anmode det højtærede Medlem Hr. Hans Rasmussen om at overtage Formandsledelsen.

Formanden: Jeg takker for det mig paa ny overdragne Hverv som Formand for Tinget.

Man gik derefter til:

Valg af 4 Sekretærer.

Valgt blev: *Strøm, Kristian Nygaard, Arnth Jensen og Westermann.*

Formanden: Tinget er nu konstitueret og kan begynde sit Arbejde.

Kort efter Afslutningen af den forrige Rigsdagssamling mistede Folketinget et af

sine Medlemmer, idet Folketingsmand Axel Dam den 8. Maj afgik ved Døden.

Axel Dam, der var født paa Bornholm i 1868, var Filosof, Pædagog og Skolemand. Baade teoretisk og praktisk virkede han i mange Aar for Ungdommens og Lærerstandens Dygtiggørelse. Han skrev en Række videnskabelige Bøger, og siden 1925 var han Formand for Censorerne ved den filosofiske Prøve paa Universitetet.

Vor afdøde Kollega, der var stærkt interesseret i Samfundsproblemer, var i sin Tid Medstifter af Danmarks Retsforbund, og i 1926 blev han valgt som Repræsentant for denne Gruppe her i Folketinget. Ved alle vigtigere Lejligheder førte han her Ordet paa sin Gruppens Vegne.

Axel Dam var en god Taler, og han mødte altid vel forberedt, naar han havde noget at føre frem. Ofte var hans Indlæg isprængt vittige eller paradoksale Udtryk. Han blev altid hørt med Interesse.

I det almindelige Lovgivningsarbejde fik Axel Dam ikke i videre Omfang Lejlighed til at gøre sig gældende. Han ønskede heller næppe selv dette, idet hans Opfattelse af, hvad der var Samfundsopgaver, laa fjernt fra den, der gør sig gældende her i Rigsdagen. Han forfægtede imidlertid med megen Styrke sine Synspunkter.

Axel Dam havde en udpræget Retfærdighedsfølelse. I sin Iver for at fremme det, der for ham stod som Sandhed og Ret, kunde han til Tider gribe fejl eller skyde over Maalet i sine Ytringer. Men han efterlod ingen Tvivl om, at det kun var Retfærdighed, han tilstræbte i sin Færd her i Tinget.

Vi vil mindes Axel Dam som en særpræget Personlighed, som en Mand, der ønskede at holde Idealismens Fane højt og uplettet.

(Tingets Medlemmer hørte staaende paa Formandens Mindetale).